

La tribuna

Créixer, sí. Redimensionar, també

Arnau Bonada

Economista, president de la Xarxa Onion i vicepresident segon del CIESC

La setmana passada es va celebrar al Col·legi d'Economistes de Catalunya una interessant sessió que duia per títol *L'Informe Fènix, a debat: quina economia tenim i quina necessitem?*. Hi van participar en Miquel Puig, un dels autors de l'informe, juntament amb l'Elena Costas (Knowledge Sharing Network), l'Oriol Amat (exdegà i UPF) i en David Lizoain (Generalitat de Catalunya). L'acte es pot visualitzar en obert al canal de Youtube del Col·legi.

Els ponents van aportar moltes idees i van introduir diversos matisos a l'informe. Amb tot, les dades són les que són, i, com a conclusió, em remeto a la frase de Puig: "Catalunya està creant massa llocs de treball poc qualificats, que no necessita per a res i que li estan costant el deteriorament de l'estat del benestar".

Des d'alguns àmbits s'està llegint l'informe com un atac al govern català actual. No comparteixo, en absolut, aquesta lectura. La responsabilitat d'on som és compartida, tant pública com privada, i engloba anys, dècades i, per tant, legislatures diverses. Ara bé, el que sí que és responsabilitat del govern actual és donar una resposta a l'altura del repte que es planteja.

De moment, la resposta institucional que estic percebent és que cal potenciar l'economia d'alt valor afegit, la recerca i desenvolupament, etc. Tot això queda molt bé per a una publicació d'Instagram, però no solucionarà la qüestió de fons que aflora l'informe. Com va explicar Puig a la seva introducció, el problema de productivitat de Catalunya no és generalitzat. Per exemple, la nostra indústria és més productiva que la del País Basc. El problema és que queda diluïda pel pes excessiu que tenen a l'economia els sectors poc productius.

Per tant, totes les mesures encaminades a potenciar la indústria, l'economia tecnològica o la innovació seran, evidentment molt benvingudes. Si Acció organitza un Exponential Day cada mes, serà el primer a celebrar-ho. Però això, per si sol, no serà suficient per reequilibrar el país i augmentar el benestar de les persones.

Cal, tant sí com no, redimensionar els sectors de baix valor afegit. Com? Per començar, cal deixar de subvencionar-los, entre d'altres, amb tipus d'IVA reduïts. I, seguidament, cal aconseguir que assumeixin, com a cost propi, les externalitats negatives que provoquen les se-

ves activitats. A partir d'aquí, que el mercat actuï equilibrat.

No podem obviar que els recursos són limitats: el sòl, les infraestructures, l'aigua, l'energia, la mobilitat i la capacitat d'absorció del territori. Catalunya –en especial l'àrea de Barcelona– no és un espai infinit on puguem anar sumant activitats sense cost d'oportunitat. On hi ha una activitat, indefectiblement, no n'hi pot haver una altra.

En aquest sentit, em preocupen les declaracions de la consellera d'Economia i Finances, Alicia Romero, a *La Vanguardia* quan, preguntada per l'informe, defensava crear empreses, encara que ofereixin salaris baixos, pel simple fet que generen llocs de treball. Aquesta estratègia –o manca de la mateixa– és, precisament, la que ens ha conduït on ens trobem.

Per acabar amb una mirada local, aquesta setmana aquest Diari ha publicat que un de cada tres alumnes de Sabadell necessita beca menjador. La crua realitat del model de creixement actual és aquesta: som la tercera ciutat de Catalunya que més creix en PIB, però un gruuix important de les famílies no pot ni pagar el menjar dels seus fills. Seguim per aquest camí?